

Ewald Frank

1. 7. 1989 19:30, Krefeld, Nemecko

Zj 18-19 + Mal 3-4:

***„Chváľte nášho Boha, všetci jeho služobníci,
ktorí sa ho bojíte, malí i veľkí!“***

vysielané 20. 12. 2025

Čoskoro tam budeme bývať i my. On odišiel, aby nám pripravil miesta a iste sa vráti, vráti sa, aby tých svojich vzal k sebe, aby sme boli tam, kde je on. [Jn 14:3] To je isté. On sa vráti, on sa čoskoro vráti.

Počítame s jeho návratom v tejto generácii. Ja to tak činím. Ja počítam stopercentne s návratom Ježiša Krista v mojom čase. Znamenia časov nám to hovoria a Sväté Písmo neklame. Slovo nemôže byť zrušené. Všetko na to poukazuje. A my sme predsa radi, že to tak je. Preto je to skutočne nevyhnutné byť od zeme odtrhnutý, odviazaný.

Predtým, ako budeme pokračovať v tejto bohoslužbe, chcel by som urobiť poznámku, že som sa zo srdca radoval, keď som počul, ako sa hralo na nástrojoch.

Chcel by som vás, milí hudobníci, povzbudiť a aj iných, ktorí ešte nehrajú, ale sú talentovaní, čiňte, čo môžete, ku cti Pánovej. Mohol by som ďalej sedieť a povedať: „Hrajte ďalej“ a najradšej by som bratovi Russovi povedal: „Spievajte a hrajte, až budeme všetci tak správne v Božom Duchu.“

Hudba je niečo nádherné, ak je to činené v mene Pánovom a ku cti Pánovej. Vy viete, v čase Saula, keď Dávid začal hrať na svojej harfe, tak dokonca i démoni ustupovali. [1Sam 16:14]

Ja som si to užil. Skutočne som si to hranie užil a tak rovnako to bude s mnohými, obzvlášť s tými, ktorí nie sú hudobne nadaní. Ešte raz srdečná vďaka. A nech i pri spoločných piesňach hrajú všetci. V Austrálii som to teraz prežil, to môžete sami posúdiť a považoval som to za dobré. V zbore brata Franksa boli všetci, ktorí čokoľvek mali – tri akordeóny a ešte mnoho iných hudobných nástrojov – vpredu, starí i mladí, všetci spievali a hrali Pánovi. Bolo to tak správne, ako v tých starých časoch a tak by to malo byť opäť.

A aké je pekné, že nemáme žiadnu mŕtvu formu, to by bolo predsa zlé, keby sme tu na to museli dávať pozor, že vykonáme niečo, akoby to malo byť vykonané. My sme tu slobodní, aby sme Pánu slúžili. My sem

neprichádzame, aby sme len činili nejaký druh bohoslužby, my sem prichádzame, aby sme sa Bohu klaňali, aby sme mu spievali, jemu hrali, aby sme mu ďakovali, mali s ním obecnosť, počuli jeho Slovo, prežili ho. My sem predsa prichádzame s jedným priáním, že by sa nám Boh zjavil.

A to môže začať už tak, že skutočne i tí, ktorí sedia na stoličkách, spolu spievajú. Keď sú spievané chorusy a piesne, uvidíte, tak sa bude Boží Duch dobre cítiť a zostúpi, srdcia sa otvoria a budeme spoločne požehnaní.

Boli to vskutku uchvatné svedectvá a prežitia o tom, čo Boh vykonal. Iste môže niekto povedať, že mnohé cestovanie je namáhavé a to je pravda. Pavol však píše Rimanom v desiatej kapitole: ***“Ako majú počuť, ak im nikto nezvestuje, a ako majú počuť, keď niekto nebol poslaný?”*** [Rm 10:14–15] A tak ďakujeme Pánu, i vám za modlitby a za všetku vernú podporu jeho diela.

Akí vďační sme i za to, že môžeme žiť v čase, v ktorom vzdialenosti už mnoho neznamenajú. Keď chcel niekto pred sto rokmi ako Livingstone, ísť do Afriky alebo niekto iný do Číny, tak cestoval šesť alebo osem týždňov.

Dnes si sadnete do pekného lietadla najlepšieho typu a letíte 11 hodín a 45 minút a vystúpите v Hongkongu. Potom opäť letíte sedem hodín a pár minút a vystúpите v Manile. Potom opäť letíme a znovu vystúpime.

Boh to jednoducho na konci takto zariadil, aby boli možnosti, aby Slovo vskutku mohlo byť zvestované všetkým jazykom, národom a národnosťami. Pre toto Slovo, ako to vyjadril náš milovaný brat Miskys, dávame skutočne všetko. Toto Slovo pre nás znamená všetko. Ježiš je Slovo a my sme s ním spojení, najvrúcnejšie s ním spojení skrze Slovo, krv a Ducha.

Tak znie Božie svedectvo: Slovo, krv a Duch, alebo voda, krv a Duch. [1J 5:8] To je svedectvo Cirkvi, skrze jednu božskú krv vykúpená, obmytá v kúpeli Slova, vedená Svätým Duchom, ktorý ešte dnes vedie do všetkej pravdy.

Ako už bolo povedané, pozdravy som odovzdal, nahliadnime teraz predsa do Slova.

Zakaždým, keď sa číta zo Zjavenia, tak na nás prichádza mimoriadna bázeň, ctibázeň. Nevieť, či sa vám vodí podobne ako mne, ale keď čítame v Zjavení, tak sa tam nachádza skutočne zjavenie a znova zjavenie a znova zjavenie.

A akonáhle začneme čítať, horí srdce, pretože Boh nám z milosti daroval skrze zjavenie prístup k Zjaveniu. Žiadny človek si to nemohol vziať, jedine že mu to bolo od Boha dané. Ale keď to Boh dáva, tak nám to nikto nemôže vziať. A komu sa Boh zjaví, ten pevne stojí vo všetkých búrkach, ten vytrvá až do konca.

Niekde sme hovorili o Božej láske a jeden brat sa ma spýtal, prečo to je potom tak, že niekedy láska trvá len nejaký čas a potom tam už viac nie je. A potom to skutočne úplne spontánne vyšlo z mojich úst, ako je to v mojom srdci a povedal som: Potom to nebola Božia láska.

Ak niekde niečo skončí, niečo ustane, niečo, o čom si človek myslí, že je to od Boha, tak to nesúhlasí. Sväté Písmo hovorí v 1. Korintanom 13, že **“láska nikdy nekončí”** [1Kor 13:8] – tak ako Boh nemôže skončiť. **„A on tých svojich miloval až do konca.“** [Jn 13:1] On je láska, Boh je láska a ten, kto je v Bohu, ten miluje za každých okolností, vo všetkých časoch, nie vtedy, keď sa to hodí alebo nehodí, ale skutočne vždy a naveky, pretože láska nikdy nekončí. Vďaka buď Bohu za to.

Tu v Zjavení 19 máme pred sebou túto mocnú udalosť. Áno, je tu uvedených mnoho podrobností o tom, čo sa bude diať v poslednom čase. Zničenje Ríma, prirodzene, to mesto na siedmich vrchoch, ktoré pozná celý svet a ktoré sa samo nazýva Večným mestom. V Zjavení 18 stojí dokonca trikrát, že bude v jednu hodinu zničené.

Tu v Zjavení 18, verš 10 stojí:

“Beda, beda, ty veľké mesto, to silné mesto, Babylon, že v jednej hodine prišiel tvoj súd.”

V jednej jedinej hodine. Kto by chcel mať ten opis ešte zreteľnejší, aby vedel, o aké mesto sa tu jedná, čítaj so mnou verš 16:

“Beda, beda, to veľké mesto, ktoré bolo odiate kmentom, purpúrom a šarlátom a bolo pokryté zlatom a drahým kameňom a perlami, že v jednej hodine je spustošené také veľké bohatstvo.”
[Zj 18:16–17]

Pred rokmi som čítal v časopise Spiegel, že nikto nedokáže odhadnúť bohatstvo Vatikánu. Jednoducho to nejde, lebo to nie je možné urobiť.

Sám som trikrát navštívil pokladnice v Petrovom dóme v 60. rokoch, keď sa tam ešte dalo vojsť bez toho, aby človek platil navyše. Dnes sa tam zvonku už nikto nedostane. Ale čo je platný nejaký Ježiš zo zlata v určitej veľkosti, čo sú platné všetky tie perly? Ak to raz niekto videl na vlastné oči ako výklady na hlavnej ulici, kde nakupujú len veľkí obchodníci, jeden výklad za druhým a jeden honosnejší a hodnotnejší ako ten druhý, zlato a poklady každého druhu, ktoré na zemi nie je možné nájsť, všetko je tam.

A tu nám Boh vo svojom Slove dáva opis. Sme za to veľmi vďační, pretože sa to vzťahuje na posledný čas. Obzvlášť v tomto čase, keď sa všetko vracia späť do materského lona tejto veľkej organizácie, Boh volá mocným hlasom svoj ľud von, aby nemal žiadnu účasť na jeho ranách.

Ale to vám chcem tiež zreteľne povedať v mene Pánovom: **Ten, kto má účasť na jeho učeniach, na jeho praxi, bude mať účasť na jeho ranách.** Len ten, kto sa od toho oddelí a označí prevrátené ako prevrátené a obráti sa k Bohu a nechá platiť pravdu ako pravdu a je pripravený plne z toho vyvodiť dôsledky pre pravdu, tomu sa Boh zjaví. Ten vyjde von a zanechá starý kvas so všetkým, čo k tomu patrí.

Vy predsa viete, že som tú knihu až potiaľto už napísal a často s bolesťou myslím na zúčtovanie a na to, ako boli všetci títo mnohí ľudia zvedení. A pritom som myslel na obraz, na ktorom bol tento „Vicarius“ nesený vysoko na tróne a v porovnaní s tým som si spomenul na môjho Pána, ako vchádza do mesta na oslíkovi.

A teraz vám predstavím ten rozdiel: tu je ten Pán a Majster na oslíkovi – nie na nejakom vznešene vyzerajúcom jazdeckom koni, ale na nejakom starom oslíkovi, na oslici, ktorá ho sotva mohla niesť – pokorný, jednoduchý. A tu sa tento muž sa necháva ctiť, oslavovať – celý svet to činí.

A to na mňa urobilo dojem obzvlášť vtedy, keď som raz bol v New Yorku a mal som v izbe televízor. Mal som ho päť dní v izbe, ale ani raz som ho nezapol, pretože som k tomu jednoducho nemal žiadny vzťah, mne sa to nepáči. Ale vtedy v New Yorku som ho zapol, aby som sledoval

návštevu Gorbačova a Reagana a potom Reagana v Londýne počas jeho medzipristátia.

A čo vám mám povedať? Po tomto pre mňa tak veľmi dôležitom vysielaní Reagan povedal: „Verím, že Gorbačov je úprimný a myslí to so svojím ľudom vážne.“ Radoval som sa, že to Reagan vtedy povedal, ale potom prišlo vysielanie o tom, ako pápež navštívil židovskú synagógu v Ríme.

A pritom mi došlo zle, rýchlo som išiel po fotoaparát, lebo som chcel urobiť fotku, ale žiaľ, šošovka bola skutočne šošovka a blesk jednoducho nefungoval.

Ale tomu by ste neverili. Ak by som to nebol sám videl, tak by som tomu neveril. Tento muž oblečený ako Santa Claus, v kompletom kroji – ale i Žid bol podobne oblečený, aj on sa obliekol do nejakého kroja a viete, čo tí Židia spievali? Žalm 150! Spievali Žalm 150, keď tento muž vchádzal dnu! Boli úplne mimo seba od jasania a radosti.

Nuž, nechcem sa púšťať do politiky ani do náboženskej politiky, ale toto sú už veci, ktoré si človek musí zapamätať. Ak sa nejakou vecou Biblia zaoberá, potom sa ňou musíme aj my zaoberať. Potom to nemá nič do činenia s politikou, ale s naplnením proroctva konečného času.

A ak je v Zjavení 13:8 napísané, že tento muž zvodí celú zem, všetkých, ktorých mená nie sú zapísané v knihe života zabitého Baránka od založenia sveta, potom je to jeho úloha a on musí svoju úlohu naplniť. Ale nie na Božom ľude, nie na cirkvi. Ale vy viete i to, Slovo sa musí naplniť a že s Izraelom bude uzavretá zmluva na sedem rokov.

Keď na to všetko tak myslím, prepadá ma smútok a bolesť, že to všetko ešte tak bude súčasťou poslednej časti dejín spásy. Akí radostní budeme potom všetci, keď si vydýcheme, keď sa celá tá dráma skončí a budeme môcť byť u Pána a spievať pieseň Baránka: „**Veľké a nádherné sú tvoje skutky, Pane, všemohúci Bože.**“ Verím, že to bude druhé vykúpenie. Tu to bolo vykúpenie duše, ktoré sme prežili, a tamto bude vykúpenie tela, keď budeme vzatí, oslobodení z otroctva pomínuteľnosti, ako je napísané v liste Rimanom 8, že my sami, ktorí máme Ducha ako prvotinu... – a to počúvajte: [Rm 8:23]

„... aj my sami, ktorí už máme Ducha ako dar prvotiny...”

Tak to stojí napísané:

„... my vzdycháme sami v sebe.“

Ostatní to nedokážu.

Vy milí, je absolútne nevyhnutné prijať Božieho Ducha, aby sme boli zapečatení. A to je dar prvotiny pre ovocie prvotiny pre zástup prvotiny.

Ak s tým prejdeme do Starého zákona, dar prvotiny bol mávaný, bol predstavený pred veľkňazom a pred Pánom. Tých 144 000 bude ovocím prvotiny z Izraela, ale my sme ovocím prvotiny zo všetkých národov, jazykov a národností. Čítam tento verš, aby ste vedeli, že to tak stojí i napísané. A potom prejdeme späť ku Zjaveniu.

Stojí to v liste Rimanom, kapitola 8, a chcem len nájsť priamo ten verš, aby som nemusel čítať mnoho. Možno to nájdem, keď budem čítať od verša 26: [Rm 8:26–27]

(26) A tak podobne i Duch spolu pomáha našim slabostiam. Lebo toho, čo by sme sa mali modliť, ako sa patrí, nevieme: ale sám Duch sa prihovára za nás nevysloviteľnými vzdychaniami.

(27) A ten, ktorý zpytuje srdcia, vie, čo je myseľ Ducha, že sa podľa Boha prihovára za svätých.

Nie, myslím nejaký iný verš.

Áno, iste, tu to predsa stojí, verš 23, začal som o odsek ďalej:

(23) No, nie len to, ale aj sami, majúč prvotinu Ducha, aj my sami vzdycháme v sebe, očakávajúc synovstvo, vykúpenie svojeho tela.

Sme vykúpení ku nádeji. Naša duša je z Božej milosti premenená, naše srdce obnovené, ale telo ako chrám je ešte tu.

A keď je Boží Duch v nás ako dar prvotiny, potom začína vzdychanie, očakávanie a hovoríme: „Pane, ako dlho to ešte potrvá?“

Nech Boh daruje milosť, že by boli v poslednom kole skutočne ešte i tí poslední zapečatení Svätým Duchom ku okamihu vykúpenia svojich tiel.

Prejdime späť ku Zjaveniu 19:1:

(1) Potom som počul sľa veľký hlas mohutného zástupu na nebi, ktorý hovoril: Hallelujah! Spasenie a sláva a česť a moc Pánovi, nášmu Bohu.

Dnes má nepriateľ ešte konať rôzne úlohy, spôsobovať nešťastie a tak ďalej, ale potom bude vládnuť len jeden, len jeden bude mať čo povedať a to bude Boh Pán. My ako vykúpený zástup budeme spievať, jasať a chváliť Pána v nebesiach v sláve. A s tým veľkým Hallelujah začneme – ku cti nášho Boha.

Potom vo verši 2:

(2) pretože pravdivé a spravedlivé sú jeho súdy, lebo odsúdil veľkú smilnicu, ktorá porušovala zem svojím smilstvom, a pomstil krv svojich sluhov na jej ruke.

Ten, kto číta poslednú časť kapitoly 18, verš 23 a 24, ten to tu bude počuť.

(23) ani už nikdy viac nezasvieti v tebe svetlo sviece, ani sa viacej nepočuje v tebe hlas ženícha a nevesty, pretože tvoji kupci boli veľmožmi zeme, pretože tvojimi čary zvedené boli do bludu všetky národy. -

(24) A našla sa v ňom krv prorokov a svätých a všetkých pobitých na zemi.

Ani si len nepredstavujem, ako to bolo a dodnes je všetko zamotané a prepletené.

Ale vďaka buď živému Bohu, ktorý voči tým svojim, aj keď museli prejsť cez mučenícku smrť, zachoval vernosť až do konca a bol s nimi, až prešli od viery ku realite. S nami to bude rovnako.

Ale tu je reč o veľkej smilnici, ktorá porušovala zem svojím smilstvom. Čo je smilstvo v pozemskom a v duchovnom, každý tomu veľmi dobre rozumie. Všetko sa usiluje o jej priazeň, každý by ju chcel. A tu stojí, že: [Zj 19:2]

(2) ... odsúdil veľkú smilnicu, ktorá porušovala zem svojím smilstvom, a pomstil krv svojich sluhov na jej ruke

Verš 3:

(3) A povedali aj po druhé: Hallelujah! A jej dym vystupuje na veky vekov.

Tu by iste bolo vhodnejšie slovo eón. V nových nebesiach a na novej zemi ani vo večnosti nebude viac vystupovať žiadny dym. Ale do konca posledného eónu bude dym stúpať.

Ale toto tu, ako už brat Russ povedal, bude zúčtovanie.

Boh zúčtuje, a my prajeme všetkým, ktorí sú medzi tým oslavovaní a chválení, aby si to ešte užili. Zúčtovanie príde, ono iste príde.

My sa neradujeme zo zúčtovania, to vôbec nie. Ak sa z niečoho radujeme, tak z toho, že ľudia ešte vyjdú z tohto duchovného väzenia a že Boh vykoná niečo, čo bude mať účinok ako bomba, že príde zvrútenie v dome Božom a dvere väzenia sa otvoria a tí, ktorí Bohu patria, vyjdú von, budú v plnej moci vyvedení. Príde to, príde to.

Tu vo verši 4 stojí: [Zj 19:4]

(4) A padli dvadsiati štyria starci aj štyri živé bytosti a klaňali sa Bohu, sediacemu na tróne, a povedali: Ameň, hallelujah!

(5) A z trónu vyšiel hlas, ktorý povedal: Chváľte nášeho Boha, všetci jeho sluhovia, aj vy, ktorí sa ho bojíte, malí aj veľkí.

Božia bázeň počiatok múdrosti. [Pr 9:10] S človekom, ktorý nemá ctibázeň, Boh nebude môcť nič začať. Počiatok, ktorý Boh s nami činí, je ctibázeň pred jeho Slovom – pravá ctibázeň pred ním, živým Bohom.

Tu nie sú zmienení len služobníci, ale všetci, ktorí sa ho boja, malí i veľkí. A pritom myslíme na slovo v prorokovi Malachiášovi, ktoré práve toto slovo uvádza, ktoré sa týka bohabojných. Malachiáš kapitola 3, verš 16:

(16) Vtedy sa shovárali medzi sebou tí, ktorí sa báli Hospodina, druh s druhom, a Hospodin pozoroval ušima a počul, a bola písaná pred ním pamätná kniha pre tých, ktorí sa boja Hospodina a myslia na jeho meno.

Hallelujah!

Česť a chvála buď jeho slávnemu menu. Keď sa tí bohabojní zhromaždili, hovorili spolu, s Bohom hovorili a bola písaná pamätná kniha pred ním pre tých, ktorí sa Pána boja. Predstupujme pred Boha vždy v ctibázi, vzdávajme mu nevyhnutnú úctu a svätosť. Tu stojí: „... ***pre tých, ktorí sa Pána boja a majú úctu pred jeho menom.***“ [podľa nem. prekladu]

I v tej veci môžeme byť vďační, že Boh nám pomohol. My nepoužívame jeho meno len na to, aby sme vyhánali démonov, modlili sa za chorých, ale máme ctibázeň pred jeho menom. Jeho meno sme vyznali a do jeho

mena sme sa nechali pokrstiť, aby sme sa stali jedno s ním, aby sme oprávnené mohli jeho meno niesť, meno, ktoré je nad každé meno.

Hallelujah, česť buď nášmu Bohu!

Nielen nejaká vec s polovičným srdcom, ale s celým srdcom, s celou dušou, so všetkým, čo sme a čo máme, náležime Pánu, pretože on nás plne vykúpil.

Ďalej tu stojí: [Mal 3:17]

(17) A budú moji, hovorí Hospodín Zástupov, na deň, ktorý ja učiním, zvláštnym vlastníctvom...

Hallelujah! „***Budú mi zvláštnym vlastníctvom!***“

Tu vidíme to zvláštne vlastníctvo v nebesiach v sláve, totiž tých, ktorí sa Boha skutočne báli, malí i veľkí.

(17) A budú moji, hovorí Hospodín Zástupov, na deň, ktorý ja učiním, zvláštnym vlastníctvom, a zľutujem sa nad nimi, jako sa zľutuje človek nad svojím synom, ktorý mu slúži.

Ktoré slovo nám pripomína toto biblické miesto? 2. Korinťanom kapitulo 6, verš 17 a 18:

(17) Preto vyjdite z pomedzi nich a oddelte sa, hovorí Pán: a nedotýkajte sa nečistého, a ja vás prijmem

(18) a budem vám za Otca, a vy mi budete za synov a za dcéry, hovorí Pán, všemohúci.

Tu v prorokovi Malachiášovi stojí, že ako otec šetrne zaobchádza so svojím synom, tak Boh v ten deň bude šetrne zaobchádzať s tými svojimi [podľa nem. prekladu].

S akými synmi bude šetrne zaobchádzať? S tými, ktorí mu slúžia, ktorí mu zostávajú verní, ktorí nielen hovoria: „Pane, Pane,“ ale ktorí to tak i mienia, ktorí sú s Bohom spojení, tým, ktorí kráčajú po jeho cestách, ktorí ho skutočne zo srdca milujú, ktorí jeho Slovo prijali, ktorí hľadajú spojenie k nemu, ktorí potom nesú túžbu byť požehnaní všetkými požehnaniami Božími v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi.

Tu hovorí náš Boh:

(17) A budú moji, hovorí Hospodín Zástupov, na deň, ktorý ja učiním, zvláštnym vlastníctvom...

Áno, oni sú niečím mimoriadnym a budú mimoriadne vlastníctvo.

(17) ... a zľutujem sa nad nimi, jako sa zľutuje človek nad svojím synom, ktorý mu slúži.

Prosím, nevzťahujte to teraz osobne na mňa alebo na iných, ale synovia, ktorí sú neposlušní, môžu otcovi spôsobiť mnoho bolesti. Synovia, ktorí sú poslušní, môžu svojmu otcovi predĺžiť život, tí mu môžu spôsobovať radosť. Boh sa nezaujíma o synov, ktorí idú vlastnou cestou a neslúžia mu. Boh by chcel mať synov, ktorí mu slúžia. Synov a dcéry podľa slova Písma: **“Môj synu, daj mi svoje srdce.”** [Prísľ 23:26]

Boh chce mať srdcia svojich synov a svojich dcér. Chcel by ich postaviť do svojej služby. To neznamená, aby kázali, ale skutočne Pánu slúžili tam, kde nás postavil.

Brat Kupfer mi určite nebude zazlievať, keď spomeniem svedectvo. On písal list nejakému mužovi, ktorého stretol, s ktorým hovoril, a priložil k tomu brožúru. A tento muž nevedel, čo si s tým má počať, ale hľa, potom prišla do tohto domu návšteva a táto návšteva ju potom čítala a bola oboznámená s tým, čo v nej bolo. A táto návšteva zavolať bratovi Kupferovi a povedali: „Počúvajte, toto je tá správna vec.“

Boh má rôzne spôsoby a prostriedky. My nevieme, kedy a kde a ako, ale nechajme sa viesť Božím Duchom.

I to som tu už povedal: To, čo pre jedného neznamená nič, môže pre druhého znamenať všetko.

Ako to svedectvo z Bahrajnu z Perzského zálivu, kde niekto vybral z kontajnera z odpadkov jednu z našich brožúr a našiel cestu spásy. A brat v Sýrii v hoteli hovorí: „Môžeš mi povedať, ako sa k tebe tá brožúra dostala?“ Boh má cesty a prostriedky.

Niekedy existujú veriaci, ktorí nemajú odvahu niekde zanechať traktát alebo ho osobne odovzdať, a potom ho len tak niekde položia. Možno vás trápia výčitky svedomia a hovoríte si, že ste boli zbabelí.

Nerobte si starosti, Boh tam môže poslať iného zbabelca a to práve tam, kde ste vy tú vec položili. Ten ju môže uchopiť a vziať so sebou a Pán môže všetko dobre urobiť. Boh má absolútne cesty a prostriedky, aby tých svojich, kdekokoľvek by mohli byť, vyviedol von.

Malachiáš 3, verš 18:

(18) Vtedy sa navrátite a budete vidieť rozdiel medzi spravедlivým a bezbožným, medzi tým, kto slúži Bohu, a tým, kto mu neslúži.

A vidíte tu tú súvislosť? Priamo po tomto verši stojí:

(Mal 4:1) Lebo hľa, prichádza deň, ktorý horí ako pec, v ktorom budú všetci spurní a všetci, ktorí páchajú bezbožnosť, slamou.

Vidíte, ako nádherne Boží Duch to tu všetko usporiadal a daroval? Najprv sú nazvaní tí bohabojní, ktorí potom budú u Pána, a potom deň Pánov, ktorý príde a bude horieť ako pec, keď všetci spurní a všetci, ktorí páchajú bezbožnosť, nájdu svoj koniec.

Nech nám Boh požechná, nech je s nami a pomôže nám, že by sme boli verní, boli s ním vrúcnejšie spojení, že by náš život mohol byť odleskom jeho slávy a my všetci sme učinili nové prežitie s Bohom. Žiadny div, že sa tam tých 24 starcov a štyri živé bytosti vrhli na zem, aby Boha uctievali a vzdali mu česť, jemu, ktorý sedí na tróne slovami: [Zj 19:4]

(4) A padli dvadsiati štyria starci aj štyri živé bytosti a klaňali sa Bohu, sediacemu na tróne, a povedali: Ameň, hallelujah!

(5) A z trónu vyšiel hlas, ktorý povedal: Chváľte nášeho Boha, všetci jeho sluhovia, aj vy, ktorí sa ho bojíte, malí aj veľkí.

A to je ten čas, keď zaznejú aj hromy a tak ďalej, stačí čítať nasledujúci verš.

Poradie v Svätom Písme je také nádherné, tak mocné, keď máme otvorené oči a pod svätým pomazaním nahliadame do svätého Slova, potom sa všetko tak krásne spojí, že nikde nie je nič mimo rovnováhy.

Náš Boh sa o všetko postaral i o to, že jeho sväté a čisté Slovo zaznieva do celého sveta. Bol som rád, keď som počul svedectvo nášho milovaného brata Miskysa. Nič nám nerobí lepšie ako to, keď vieme, že nezvestujeme nejakú myšlienku, nejakú ideu, nejaký výklad, ale Božie originálne Slovo. A nech príde, čo chce, je to čistá pravda.

Obdržali sme skrze Ducha napojenie na pravdu, pretože sme boli splodení zo Slova pravdy skrze Ducha pravdy a boli sme znovuzrodení ku živej nádeji. Máme ten istý život, toho istého ducha, tú istú bytosť – všetko ostatné sa od nás musí odrážať.

Ak by tvoje Slovo viac neplatilo... [Zinzendorf]

Aké pekné, že Pán, ženích Slova, bude mať Nevestu Slova. Jeho menu buď všetka česť na večnosť. Amen.

Povstaňme a modlime sa.

Verný baránku Boží, prichádzame ku Tebe, pretože Ty si niesol hriechy sveta, Ty si moju vinu, vinu nás všetkých vzal na seba. Ty si sa za nás nechal zabiť.

Drahý baránku Boží, Tebe buď česť, chvála a sláva za dokonané vykúpenie na kríži Golgoty. Milovaný Pane, so svojou svätou krvou si vošiel do nebeskej svätyne, priniesol si ju, obetoval si ju na tróne milosti a to preto, aby si sa za nás prihováral ako ten verný veľkňaz.

Milovaný Pane, Ty si všetko učinil. Daruj milosť, že by sme Ti v ctibázní slúžili, v ctibázní prichádzali pred Tvoju tvár aj pri každej bohoslužbe.

Posväť miesto, na ktorom sa zvestuje Tvoje Slovo, kde sa zhromažďuje Tvoj ľud a zostupuje Tvoje požehnanie. Milovaný Pane, príd na svoj ľud novým spôsobom skrze vylatie Svätého Ducha.

Nech moc Slova, krvi a Ducha pôsobí uprostred Tvojho ľudu a v Tvojom ľude a na Tvojom ľude. Milovaný Pane, prijmi vďaka za to, že si nás vyvolal von, že si otvoril naše oči. Ďakujeme Ti zo srdca, milovaný Spasiteľu.

Ujmi sa nás všetkých a požehnaj nás z bohatstva svojej milosti. Tebe, tomu živému Bohu buď chvála a česť, sláva a uctievanie na všetku večnosť.

Ty podľa toho Slova, ktoré sme čítali, zúčtuješ, Ty budeš súdiť, vyslovíš rozsudok.

Milovaný Pane, my sme omilostení ľudia. My nesmieme ani nedokážeme súdiť, Ty si živý Boh, sudca a kráľ, Ty máš právo na to súdiť.

Ó Bože, chvála a sláva buď Tebe.

Milovaný Pane, nech sa ti zaľúbi milostivo nás vo Svojej milosti navštíviť, daj skutočne mocný hukot z nebies ako mocný vietor.

Požehnaj tieto mestá, požehnaj všetkých zvestovateľov Tvojho Slova, všetkých spevákov, všetkých hudobníkov, všetkých, všetkých požehnaj, verný Bože.

Pane, nech sa Tvoj dom nazýva domom modlitby pre všetky národy, nech je to miesto, kde vypočúvaš modlitby, kde žehnáš, kde zachraňuješ, uzdravuješ, krstíš Duchom a ohňom a zapečatuješ všetkých, ktorí patria ku zástupu prvotiny.

Milovaný Pane, uchop nás všetkých a buď s nami z milosti v Ježišovom mene. Amen.